

Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om forslaget til Rådets afgørelse om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol), (KOM(2006) 817 endelig)

(2007/C 255/02)

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 286,

som henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 8,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, særlig artikel 41, og

som henviser til anmodningen om en udtalelse i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001, der blev sendt til den tilsynsførende den 20. december 2006,

HAR VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

I. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Høring af den tilsynsførende

1. Forslaget til Rådets afgørelse om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol) blev af Kommissionen forelagt den tilsynsførende med henblik på en udtalelse i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001/EF. Den tilsynsførende finder, at denne udtalelse bør nævnes i præamblen til rammeafgørelsen ⁽³⁾.

Forslagets betydning

2. Formålet med forslaget er ikke at foretage en større ændring af Europols mandat eller aktiviteter, men hovedsagelig at give Europol et nyt og mere fleksibelt retsgrundlag. Europol blev oprettet i 1995 på grundlag af en konvention mellem medlemsstaterne som fastsat i TEU, artikel K.6 (nu: artikel 34) ⁽⁴⁾. Ulempen ved sådanne konventioner med hensyn til fleksibilitet og effektivitet er, at det er nødvendigt, at alle medlemsstaterne ratificerer, hvilket kan tage flere år, således som de seneste erfaringer har vist. Som det fremgår af begrundelsen for dette forslag, er de tre protokoller, der ændrer Europol-konventionen og som blev vedtaget i 2000, 2002 og 2003 endnu ikke trådt i kraft ved udgangen af 2006 ⁽⁵⁾.

3. Imidlertid indeholder forslaget også væsentlige ændringer med henblik på at forbedre Europols funktion. Det udvider Europols mandat og indeholder adskillige nye bestemmelser med det formål at lette Europols arbejde yderligere. Set i dette perspektiv får udvekslingen af data mellem Europol og andre (som f.eks. organer i Det Europæiske Fællesskab/Den Europæiske Union, myndigheder i medlemsstater og tredje-lande) større betydning. Ifølge forslaget skal Europol bestræbe sig på at sikre, at Europols databehandlingssystemer er kompatible med medlemsstaternes systemer og systemerne i Det Europæiske Fællesskab/Den Europæiske Unions organer (artikel 10, stk. 5, i forslaget). Det indeholder endvidere forslag om, at de nationale enheder skal have direkte adgang til Europols system.

4. Desuden har Europols egenskab af organ under afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union (tredje søjle) konsekvenser for, hvilken databeskyttelseslovgivning, der skal anvendes, da forordning (EF) nr. 45/2001 kun gælder for behandling, der udføres som led i udøvelsen af aktiviteter, der hører under fællesskabsrettens anvendelsesområde, og derfor principielt ikke gælder for Europols databehandling. Kapitel V i forslaget indeholder specifikke regler om databeskyttelse og datasikkerhed, som kan betragtes som en *lex specialis*, der giver supplerende regler ud over en *lex generalis*, de generelle retlige rammer for databeskyttelse. Imidlertid er disse generelle retlige rammer for tredje søjle endnu ikke vedtaget (se endvidere punkt 37-40).

5. Endelig skal det nævnes, at en række andre ændringer vil bringe Europols stilling bedre i overensstemmelse med de øvrige organer i Den Europæiske Union, der er oprettet i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Selv om dette ikke grundlæggende ændrer Europols stilling, kan det betragtes som en første opmuntrende udvikling. Europol vil blive finansieret via fællesskabsbudgettet og Europols personale vil blive underlagt vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber. Dette styrker Europa-Parlamentets kontrol (på grund af dets rolle i budgetproceduren) og De Europæiske Fællesskabers Domstols kontrol (i forbindelse med tvister om budgettet og personale-spørgsmål). Den tilsynsførende vil have kompetence med hensyn til behandling af personoplysninger vedrørende Fællesskabernes personale (se endvidere punkt 47).

Fokus for denne udtalelse

6. Denne udtalelse gennemgår først de væsentlige ændringer (nævnt under punkt 3), dernæst gældende lovgivning om databeskyttelse (under 4) og endelig de stadig flere ligheder mellem Europol og fællesskabsorganerne (under 5).

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ I overensstemmelse med Kommissionens praksis i andre (nylige) tilfælde. Jf. senest udtalelse fra den tilsynsførende af 12. december 2006 om forslag om ændring af finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget og gennemførelsesbestemmelserne hertil (KOM(2006) 213 endelig og SEC(2006) 866 endelig), offentliggjort på www.edps.europa.eu.

⁽⁴⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ Ikrafttrædelsen er fastsat til marts/april 2007.

7. Udtalelsen vil specielt fokusere på den stigende betydning af udvekslingen af data mellem Europol og de øvrige organer i Den Europæiske Union, som for de flestes vedkommende er underlagt den tilsynsførendes tilsyn. I denne forbindelse kan artikel 22, 25 og 48 i forslaget særligt nævnes. Situationen er så kompleks, at det giver anledning til betænkeligheder, både med hensyn til princippet om formålsbegrænsning og med hensyn til gældende databeskyttelseslovgivning og kontrol i tilfælde, hvor forskellige kontrolinstanser har kompetence til at føre kontrol med de forskellige europæiske instanser, alt efter hvilken søjle de hører til. En anden kilde til betænkelighed er kompatibiliteten mellem Europols informationssystem og andre informationssystemer.

II. FORSLAGETS KONTEKST

8. De lovgivningsmæssige rammer for dette forslag ændrer sig hurtigt.
9. For det første indgår dette forslag i en række lovgivningsaktiviteter inden for politisamarbejde og retligt samarbejde, der har til formål at forbedre mulighederne for lagring og udveksling af personoplysninger til retshåndhævelsesformål. Nogle af disse forslag er vedtaget af Rådet — som for eksempel Rådets rammeafgørelse af 18. december 2006 om udveksling af oplysninger og efterretninger ⁽¹⁾ — medens andre forslag stadig er til behandling.
10. Det vejledende princip for disse lovgivningsaktiviteter er princippet om oplysningernes tilgængelighed, der blev indført som et vigtigt nyt lovprincip i Haag-programmet i november 2004. Det indebærer, at oplysninger, der er nødvendige for at bekæmpe kriminalitet, uden hindringer bør kunne passere de indre grænser i EU.
11. Tilgængelighedsprincippet er ikke i sig selv tilstrækkeligt. Yderligere lovforanstaltninger er nødvendige for give politi og retsmyndigheder mulighed for effektivt at udveksle oplysninger. Det instrument, der er valgt for at lette denne udveksling, omfatter i nogle tilfælde oprettelse eller forbedring af et informationssystem på europæisk plan. Europols informationssystem er et sådant system. Den tilsynsførende har i forbindelse med Schengen-informationssystemet behandlet en række grundlæggende problemstillinger vedrørende sådanne systemer og vil også behandle nogle af disse problemstillinger i forbindelse med dette forslag. Disse problemstillinger omfatter betingelserne for at give adgang til systemet, sammenkobling og kompatibilitet samt gældende regler for databeskyttelse og overvågning ⁽²⁾.
12. Endvidere bør forslaget gennemgås i lyset af den seneste udvikling som for eksempel det initiativ, som det tyske formandskab for Den Europæiske Union har taget til at indarbejde Prüm-aftalen i EU's retsorden.

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 89).

⁽²⁾ Dette er et udvalg af de vigtigste af de spørgsmål, der er nævnt i den tilsynsførendes udtalelse om SIS II, baseret på deres relevans for nærværende forslag. Jf. udtalelse af 19. oktober 2005 om tre forslag vedrørende anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II), (KOM(2005) 230 endelig, KOM(2005) 236 endelig og KOM(2005) 237 endelig) (EUT C 91 af 2006, s. 38).

13. For det andet er (som tidligere nævnt) rammerne for databeskyttelse i tredje søjle — en nødvendig betingelse for udveksling af personoplysninger — stadig ikke vedtaget. Tværtimod har forhandlingerne i Rådet om forslaget til Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager vist sig at være temmelig vanskelige. Det tyske formandskab for Rådet har meddelt, at der vil blive forelagt en ny tekst ⁽³⁾ med væsentlige ændringer i forhold til tilgangen i Kommissionens forslag.

14. For det tredje er der en direkte sammenhæng mellem forslaget og udviklingen med hensyn til traktaten om en forfatning for Europa. Artikel III-276 i forfatningstraktaten er tænkt som et vigtigt skridt i en proces, hvor Europols rolle og opgaver på den ene side gradvis udvides, og hvor Europol på den anden side gradvis kommer til at indgå i de europæiske institutionelle rammer. Som angivet i begrundelsen for nærværende forslag, udtrykker ovennævnte artikel den opfattelse af Europols fremtid, som lå til grund for forfatningstraktaten. Nærværende afgørelse overtager en del af denne opfattelse under hensyntagen til usikkerheden om, hvorvidt og hvornår bestemmelserne i forfatningstraktaten vil træde i kraft.

III. VÆSENTLIGE ÆNDRINGER

Europols kompetence og opgaver

15. Artikel 4 og 5 samt bilag I i forslaget fastlægger Europols mandat. Mandatet er nu udvidet til også at omfatte kriminalitet, der ikke er nøje knyttet til organiseret kriminalitet, svarende til den liste over grov kriminalitet, der er indeholdt i Rådets rammeafgørelse om den europæiske arrestordre ⁽⁴⁾. En yderligere udvidelse af Europols rolle ligger i, at Europols databaser nu vil omfatte oplysninger og efterretninger, der fremsendes af private organer.
16. Med hensyn til den første udvidelse, er den et logisk skridt i udviklingen af politisamarbejdet i straffesager. Den tilsynsførende erkender, at dette medfører en bedre harmonisering af de retlige instrumenter, der har til formål at lette politisamarbejdet. Harmoniseringen er nyttig, ikke kun fordi den forbedrer betingelserne for et bedre samarbejde, men også fordi den fremmer borgernes retssikkerhed og giver mulighed for en mere effektiv kontrol af politisamarbejdet, eftersom anvendelsesområdet for alle de forskellige instrumenter udvides til at omfatte de samme kategorier af kriminalitet. Den tilsynsførende går ud fra, at denne udvidelse af mandatet er foreslået under hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

⁽³⁾ Denne nye tekst kan sandsynligvis forventes i marts 2007.

⁽⁴⁾ Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

17. Med hensyn til den anden udvidelse ligger den i forlængelse af den seneste udvikling i politisamarbejdet, hvor anvendelsen af data, der er indsamlet af private firmaer i forbindelse med retshåndhævelse, får større og større betydning. Den tilsynsførende erkender, at der kan være behov for en sådan anvendelse. Navnlig i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme og andre former for grov kriminalitet kan det være nødvendigt af hensyn til retshåndhævelsen at have adgang til alle relevante oplysninger, herunder oplysninger i private parters besiddelse ⁽¹⁾. Arten af oplysninger og efterretninger fra private parter nødvendiggør imidlertid, at der træffes supplerende sikkerhedsforanstaltninger, bl.a. for at sikre oplysningernes korrekthed, da der er tale om personoplysninger, der er indsamlet i handelsøjemed i en kommerciel sammenhæng. Det bør også sikres inden fremsendelsen til Europol, at oplysningerne er lovligt indsamlet og behandlet i henhold til national lovgivning til gennemførelse af direktiv 95/46/EF, og at Europol kun får adgang til dem i henhold til en række veldefinerede betingelser og begrænsninger: der bør kun gives adgang fra sag til sag til nærmere beskrevne formål, og det skal ske under retligt tilsyn i medlemsstaterne ⁽²⁾. Den tilsynsførende foreslår derfor, at disse betingelser og begrænsninger indgår i afgørelsen.

Artikel 10 om informationsbehandling

18. Artikel 6 i Europol-konventionen har en restriktiv tilgang til behandling af Europols datasamlinger. Denne behandling er begrænset til tre dele: Europols informationssystem, arbejdsdatabaserne og et indekssystem. I artikel 10, stk. 1, i forslaget erstattes denne tilgang med en generel bestemmelse, der giver Europol lov til at behandle oplysninger og efterretninger i det omfang, det er nødvendigt for, at det kan opfylde sine målsætninger. Af artikel 10, stk. 3, i forslaget fremgår det imidlertid, at behandling af personoplysninger uden for Europols informationssystem og arbejdsdatabaser er omfattet af en række betingelser, som Rådet efter høring af Europa-Parlamentet fastlægger i en afgørelse. Den tilsynsførende er af den opfattelse, at denne bestemmelse er affattet tilstrækkelig præcist til at beskytte den registreredes legitime interesser. Der bør i artikel 10, stk. 3, tilføjes en passus om høring af databeskyttelsesmyndighederne, inden Rådet vedtager en sådan afgørelse, som foreslået i punkt 55.

19. Europol har i henhold til artikel 10, stk. 2, mulighed for at »behandle personoplysninger med henblik på at fastslå, om oplysningerne er relevante for organisationens opgaver«, hvilket synes at være i modstrid med proportionalitetsprincippet. Teksten er ikke særlig præcis og indeholder i praksis en risiko for behandling i forbindelse med alle mulige, ikke-definerede formål.

⁽¹⁾ Jf. i den forbindelse udtalelse af 26. september 2005 om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om opbevaring af data, der behandles i forbindelse med levering af offentlige elektroniske kommunikationstjenester og om ændring af direktiv 2002/58/EF (KOM(2005) 438 endelig) (EUT C 298 af 29.11.2005, s. 1).

⁽²⁾ Jf. også lignende henstillinger i udtalelse af 19. december 2005 om forslaget til Rådets rammeførelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde (KOM(2005) 475 endelig) (EUT C 47 af 25.2.2006, s. 27).

20. Den tilsynsførende forstår, at Europol har brug for at kunne behandle personoplysninger på et tidspunkt, hvor deres relevans for udførelsen af en opgave endnu ikke er fastlagt. Det bør imidlertid sikres, at behandling af personoplysninger, hvis relevans endnu ikke er blevet vurderet, udelukkende begrænser sig til selve vurderingen af deres relevans, at vurderingen foregår inden for en rimelig tidsperiode, og at oplysningerne, så længe deres relevans ikke er fastlagt, ikke behandles i retshåndhævelsesøjemed. Enhver anden løsning ville ikke blot krænke de registreredes rettigheder, men også svække retshåndhævelsens effektivitet.

Den tilsynsførende foreslår derfor med henblik på at opfylde proportionalitetsprincippet, at der i artikel 10, stk. 2, tilføjes en bestemmelse om, at det er påbudt at lagre data i separate databaser, indtil det er fastslået, at de har relevans for udførelsen af en af Europols specifikke opgaver. Desuden skal den periode, hvori disse data må behandles, være nøje afgrænset, og den må under ingen omstændigheder overskride seks måneder ⁽³⁾.

21. I henhold til forslagets artikel 10, stk. 5, skal det tilstræbes, at databehandlingssystemerne er kompatible med medlemsstaternes databehandlingssystemer og de systemer, der anvendes af fællesskabs- og EU-organerne. Denne tilgang er den modsatte af Europol-konventionens tilgang (art. 6, stk. 2), der forbyder samkøring med andre databehandlingssystemer.

22. Den tilsynsførende var i sine bemærkninger til Kommissionens meddelelse om kompatibilitet mellem europæiske databaser ⁽⁴⁾ ikke enig i, at kompatibilitet først og fremmest er et teknisk spørgsmål. Er databaserne teknisk set kompatible — hvilket betyder, at det er muligt at få adgang til og udveksle data — vil der være et pres for reelt at anvende denne mulighed. Dette medfører en række specifikke risici i forbindelse med princippet om formålsbegrænsning, fordi oplysningerne let kan anvendes til et andet formål end det, de blev indsamlet til. Den tilsynsførende insisterer på, at en række strenge betingelser og garantier skal være opfyldt, når der reelt sker en samkøring med en database.

23. Den tilsynsførende anbefaler derfor, at der i forslaget tilføjes en bestemmelse om, at samkøring kun må ske, når der er truffet afgørelse om betingelser og garantier for denne samkøring, navnlig for så vidt angår nødvendigheden af samkøringen og de formål, personoplysningerne vil skulle anvendes til. Denne afgørelse bør træffes efter høring af den tilsynsførende og den fælles kontrolinstans. En sådan bestemmelse kunne knyttes til forslagets artikel 22 om forbindelserne med andre organer og agenturer.

⁽³⁾ Dette er den maksimale frist for lagring, der er omhandlet i artikel 6a i Europol-konventionen efter indarbejdelsen af ændringerne i de tre protokoller, der er nævnt i punkt 2.

⁽⁴⁾ Bemærkninger af 10. marts 2006 offentliggjort på EDPS' websted.

Artikel 11: Europol's informationssystem

24. Hvad angår artikel 11, stk. 1, noterer den tilsynsførende sig, at den nugældende begrænsning af en national enheds adgang til personoplysninger om eventuelle kriminelle, der (endnu) ikke har begået en strafbar handling, er udgået. Denne begrænsning findes p.t. i konventionens artikel 7, stk. 1, og indebærer en indskrænkning af den direkte adgang til de nærmere detaljer omkring de pågældendes identitet.
25. Der er efter den tilsynsførendes opfattelse ikke grundlag for en så substantiel ændring. Disse særlige sikkerhedsforanstaltninger for denne personkategori er tværtimod helt på linje med tilgangen i Kommissionens forslag til Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager. Den tilsynsførende anbefaler, at der træffes flere sikkerhedsforanstaltninger med hensyn til adgang til oplysninger om personer, der (endnu) ikke har begået en strafbar handling, og at man alle omstændigheder ikke svækker den beskyttelse, Europol-konventionen giver.

Artikel 20: Frister for lagring

26. I henhold til tekstændringerne i artikel 21, stk. 3, i Europol-konventionen ⁽¹⁾, skal det hvert år undersøges, om det er nødvendigt fortsat at lagre personoplysninger som omhandlet i artikel 10, stk. 1, og det skal anføres, at en sådan undersøgelse er foretaget. Artikel 20, stk. 1, i forslaget foreskriver imidlertid først en sådan undersøgelse senest tre år efter registreringen. Den tilsynsførende er ikke overbevist om, at der er behov for denne ekstra fleksibilitet, og henstiller derfor, at der i forslaget indsættes et krav om en årlig undersøgelse. Endnu vigtigere er det at ændre forslaget, således at der indføres en bestemmelse om, at spørgsmålet om lagring skal undersøges med jævne mellemrum og ikke kun én gang efter tre år.

Artikel 21: Adgang til nationale og internationale databaser

27. Artikel 21 er en almindelig bestemmelse, der giver Europol ret til at foretage datasøgning og indhente data i andre nationale og internationale informationssystemer. En sådan adgang bør kun tillades fra sag til sag og være undergivet strenge betingelser. Artikel 21 indeholder imidlertid hjemmel for en alt for bred adgang, hvilket ikke er nødvendigt for Europol's opgaver. Den tilsynsførende henviser i den forbindelse til sin udtalelse af 20. januar 2006 om adgang til søgning i VIS for de myndigheder, der har ansvaret for den indre sikkerhed ⁽²⁾. Den tilsynsførende henstiller, at teksten til forslaget ændres i overensstemmelse hermed.
28. Det er vigtigt at huske på, at bestemmelsen, for så vidt som den vedrører adgang til de nationale databaser, omfatter mere end videregivelse af oplysninger mellem Europol og nationale enheder, der bl.a. er omhandlet i artikel 12, stk. 4, i forslaget. Denne adgang vil ikke kun være reguleret af bestemmelserne i denne rådsafgørelse, men også af national lovgivning om adgang til og brug af oplysningerne. Den

⁽¹⁾ Som fastlagt i Europol-konventionen efter indarbejdelsen af ændringerne i de tre protokoller, der er nævnt i punkt 2.

⁽²⁾ Udtalelse af 20. januar 2006 om forslaget til Rådets afgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de myndigheder i medlemsstaterne, der har ansvaret for den indre sikkerhed, og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger (KOM(2005) 600 endelig) (EUT C 97 af 25.4.2006, s. 6).

tilsynsførende er tilfreds med, at det i artikel 21 hedder, at den strengeste bestemmelse skal anvendes. Desuden er vigtigheden af at kunne videregive personoplysninger mellem Europol og nationale databaser, herunder at Europol får adgang til disse databaser, en yderligere grund til vedtagelse af Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, som giver et passende niveau af beskyttelse.

Artikel 24: Videregivelse af personoplysninger til eksterne instanser

29. I henhold til artikel 24, stk. 1, skal to betingelser være opfyldt, hvis der skal videregives oplysninger til de offentlige myndigheder i tredjelande og internationale organisationer: a) videregivelse kan kun ske, hvis det er nødvendigt i de enkelte tilfælde for at forebygge kriminalitet, og b) det sker på grundlag af en international aftale, der sikrer, at den eksterne instans yder en tilstrækkelig høj databeskyttelse. Ifølge artikel 24, stk. 2, kan der gøres en undtagelse i særlige tilfælde under hensyn til databeskyttelsesniveauet i den instans, der modtager oplysningerne. Den tilsynsførende har forståelse for behovet for disse undtagelser og understreger, at reglerne for undtagelserne skal følges meget nøje, sagerne skal vurderes enkeltvis, og der skal være tale om helt specielle omstændigheder. Affattelsen af artikel 24, stk. 2, afspejler på tilfredsstillende vis disse betingelser.

Artikel 29: Ret til adgang til personoplysninger

30. Artikel 29 omhandler retten til adgang til personoplysninger. Dette er en af den registreredes grundlæggende rettigheder, der er knæsat i artikel 8, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og sikret i Europarådets konvention 108 af 28. januar 1981 og anbefaling R(87) 15 fra Europarådets Ministerkomité af 17. september 1987. Denne ret skal ses i sammenhæng med princippet om, at enhver behandling af personoplysninger skal udføres rimeligt og lovligt, og formålet er at beskytte den registreredes væsentlige interesser. Betingelserne i artikel 29 begrænser imidlertid denne rettighed på en måde, der i lyset af ovenstående ikke kan accepteres.
31. Overordnet hedder det i artikel 29, stk. 3, at en anmodning om adgang — fremsat i en medlemsstat i henhold til artikel 29, stk. 2 — vil blive behandlet i overensstemmelse med artikel 29 og de love og administrative procedurer, der gælder i den medlemsstat, hvor anmodningen fremsættes. Dette kan medføre, at den nationale lovgivning indskrænker adgangsrettens anvendelsesområde og substans, og pålægger proceduremæssige begrænsninger. Det vil være et utilfredsstillende resultat. En anmodning om adgang til personoplysninger kan f.eks. også fremsættes af personer, hvis oplysninger ikke er behandlet af Europol. Det er afgørende, at adgangsretten udvides til også at omfatte disse anmodninger. Det må derfor sikres, at nationale love, der resulterer i en mere begrænset adgangsret, ikke finder anvendelse.

32. Den tilsynsførende mener, at henvisningen til den nationale lovgivning i artikel 29, stk. 3, bør udgå og erstattes med harmoniserede bestemmelser om anvendelsesområde, substans og procedure, helst i Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger eller om nødvendigt i Rådets afgørelse.
33. Endvidere er der i artikel 29, stk. 4, opregnet en række grunde til at nægte adgang til personoplysninger, hvis en registreret ønsker at udøve sin ret til egenacces til personoplysninger, som er behandlet af Europol. I henhold til artikel 29, stk. 4, skal adgang nægtes, hvis en sådan adgang »kan skade« visse specifikke interesser. Denne affattelse er meget bredere, end artikel 19, stk. 3, i Europol-konventionen, der kun giver mulighed for at afslå udlevering, »hvis det er nødvendigt for«.
34. Den tilsynsførende henstiller, at den strengere affattelse i Europol-konventionen bibeholdes. Det må også sikres, at den registeransvarlige er forpligtet til at begrunde afslaget, så der kan ske en effektiv kontrol af anvendelsen af denne undtagelse. Dette princip er udtrykkeligt nævnt i anbefaling R(87) 15 fra Europarådets Ministerkomité. Ordlyden i Kommissionens forslag kan ikke accepteres, eftersom den ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til adgangsrettens grundlæggende karakter. Der kan kun afviges fra denne ret, hvis det er nødvendigt for at beskytte en anden væsentlig interesse, dvs. hvis adgangen ville være til skade for denne anden interesse.
35. Sidst, men ikke mindst, er retten til adgang stærkt begrænset af den høringsordning, der er fastlagt i artikel 29, stk. 5. Denne ordning gør adgangen betinget af, at alle berørte kompetente myndigheder høres, og ligeledes, for så vidt angår analysedatabaser, af enighed mellem Europol og alle de medlemsstater, der deltager i analysen eller er direkte berørt. Ordningen tilsidesætter de facto det grundlæggende princip i retten til adgang. Adgang bør gives som et generelt princip og må kun begrænses under særlige omstændigheder. Men ifølge forslaget vil der kun blive givet adgang efter høring, og når der er opnået enighed.

IV. ANVENDELSE AF EN GENEREL RAMME FOR DATA-BESKYTTELSE

Generelt

36. Europol bliver et organ under Den Europæiske Union, men ikke en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan som omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 45/2001. Derfor finder forordningen almindeligvis ikke anvendelse på behandling af personoplysninger i Europol, bortset fra ganske bestemte tilfælde. Forslagets kapitel V indfører derfor en sui generis-databeskyttelsesordning, der også baserer sig på en generel gældende retlig ramme for databeskyttelse.

En generel retlig ramme for databeskyttelse under tredje søjle

37. Forslaget anerkender, at der er brug for en generel retlig ramme for databeskyttelse. Ifølge forslaget artikel 26 skal

Europol som en *lex generalis* overholde principperne i Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager. Denne henvisning til (forslaget til) Rådets rammeafgørelse træder i stedet for henvisningen i artikel 14, stk. 3, i Europol-konventionen til Europarådets konvention 108 af 28. januar 1981 og anbefaling R(87) 15 fra Europarådets Ministerkomité af 17. september 1987.

38. Den tilsynsførende hilser forslaget artikel 26 velkommen. Denne bestemmelse er af afgørende betydning både for en effektiv databeskyttelse og for at sikre ensartethed, da den gør det lettere at foretage en udveksling af personoplysninger, der også er til gavn for retshåndhævelsen. Der bør imidlertid drages omsorg for, at de to instrumenter bliver forenelige, hvilket ikke er umiddelbart indlysende, eftersom:

- Teksten til Rådets rammeafgørelse er blevet drøftet i Rådet og har undergået væsentlige ændringer under forhandlingsforløbet, og forhandlingerne endte med at komme ind i dødvande hen imod slutningen af 2006.
- Det tyske formandskab bebudede et forslag til en ny tekst, der skulle komme i marts 2007, og som hovedsagelig ville komme til at indeholde generelle principper for databeskyttelse.
- Muligheden for at anvende Rådets rammeafgørelse direkte på behandling, der foretages af Europol, er et vigtigt spørgsmål i de igangværende drøftelser.

Afhængigt af resultaterne af drøftelserne i Rådet om denne rammeafgørelse, som sandsynligvis bliver baseret på det tyske forslag, kan det blive nødvendigt med supplerende beskyttelsesforanstaltninger i det foreliggende forslag. Det bliver nødvendigt at tage stilling til dette punkt på et senere tidspunkt, når der er større klarhed omkring resultatet af drøftelserne af Rådets rammeafgørelse.

39. Den tilsynsførende fremhæver, at den foreliggende rådsafgørelse ikke bør vedtages, før Rådet vedtager rammer for databeskyttelse, så der sikres et passende databeskyttelsesniveau i overensstemmelse med de konklusioner, den tilsynsførende er fremkommet med i sine to udtalelser om Kommissionens forslag til Rådets rammeafgørelse ⁽¹⁾.

40. Den tilsynsførende skal i den forbindelse understrege to specifikke elementer i Kommissionens forslag til Rådets rammeafgørelse, som er særlig relevante for at give registrede øget beskyttelse, når Europol behandler oplysninger om dem. For det første giver forslaget mulighed for at foretage en sontring ved behandlingen af data på grundlag af dataenes nøjagtighed og pålidelighed. Der skelnes mellem data, der er baseret på opfattelser, og data, der bygger på fakta. En sådan klar sontring mellem »bløde data« og »hårde data« er en vigtig metode til at overholde princippet om datakvalitet. For det andet indeholder forslaget bestemmelser om sontring mellem oplysninger om forskellige personkategorier på grundlag af deres mulige medvirken til en strafbar handling.

⁽¹⁾ Udtalelse af 19. december 2005, EUT [2006] C 47, og anden udtalelse af 29. november 2006, der endnu ikke er offentliggjort i EUT (findes på adressen www.edps.europa.eu).

Forordning (EF) nr. 45/2001

41. Dette fører frem til spørgsmålet om anvendelse af forordning (EF) nr. 45/2001 på Europol's aktiviteter. Forordning (EF) nr. 45/2001 gælder først og fremmest for Europol's ansatte. Dette spørgsmål behandles i punkt 47. For det andet vil forordningen, som der gøres rede for i del IV af denne udtalelse, finde anvendelse på udveksling af oplysninger med fællesskabsorganer, i det mindste for så vidt som disse organer fremsender oplysninger til Europol. Vigtige eksempler på fællesskabsorganer er dem, der er nævnt i forslaget's artikel 22, stk. 1.
42. Det kan forventes, at disse organer vil skulle sende personoplysninger til Europol ganske hyppigt. Fællesskabsinstitutionerne og -organerne vil i den forbindelse skulle overholde alle de forpligtelser, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 45/2001, navnlig med hensyn til lovlig behandling af personoplysninger (forordningens artikel 5), forudgående kontrol (artikel 27) og høring af den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse (artikel 28). Dette rejser spørgsmål med hensyn til, om artikel 7, 8 og 9 i forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse. Europol, der hører under »modtagere, som ikke er fællesskabsinstitutioner eller -organer«, og som ikke er undergivet direktiv 95/46/EF, kan meget vel være omfattet af artikel 9. I så fald bør vurderingen af, om den beskyttelse, der ydes af Europol, er tilstrækkelig, ske efter artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 på samme måde som ved andre internationale organisationer eller tredjelande. Denne løsning vil skabe usikkerhed og vil desuden ikke være i overensstemmelse med forslaget's grundlæggende idé om at bringe Europol's stilling mere på linje med institutionerne og organerne under EF-traktaten. Det ville være en bedre løsning at behandle Europol som et fællesskabsorgan, når det behandler oplysninger, der stammer fra fællesskabsorganer. Den tilsynsførende foreslår at tilføje følgende stykke i artikel 22: »Når fællesskabsinstitutioner eller -organer videregiver personoplysninger, anses Europol for at være et fællesskabsorgan som omhandlet i artikel 7 i forordning (EF) nr. 45/2001«.

Udveksling af oplysninger med OLAF

43. Udveksling af personoplysninger med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) fortjener særlig opmærksomhed. I øjeblikket finder udveksling af oplysninger mellem Europol og OLAF sted på grundlag af en administrativ aftale mellem de to organer. Aftalen giver mulighed for udveksling af strategiske og tekniske oplysninger, men udelukker udveksling af personoplysninger.
44. Forslaget til Rådets afgørelse har en anden karakter. Ifølge artikel 22, stk. 3, kan der udveksles oplysninger, herunder personoplysninger, på samme måde, som der udveksles oplysninger mellem OLAF og medlemsstaternes myndigheder⁽¹⁾. Formålet med denne udveksling er begrænset til svig, aktiv og passiv korruption og hvidvaskning af penge.

⁽¹⁾ På grundlag af artikel 7 i den anden protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT C 221 af 19.7.1997, s. 12).

Både OLAF og Europol skal i hvert enkelt tilfælde tage hensyn til kravene om fortrolighed i efterforskningen og databeskyttelse. For OLAF's vedkommende betyder det under alle omstændigheder, at beskyttelsesniveauet i forordning (EF) nr. 45/2001 skal overholdes.

45. Det fastsættes desuden i forslaget's artikel 48, at forordning (EF) nr. 1073/1999⁽²⁾ finder anvendelse på Europol. OLAF får beføjelse til at foretage administrative undersøgelser i Europol og skal uden varsel og omgående have adgang til alle oplysninger, som Europol er i besiddelse af⁽³⁾. Efter den tilsynsførendes opfattelse står det ikke klart, hvilket anvendelsesområde denne bestemmelse har:
- Den omfatter under alle omstændigheder undersøgelser, som OLAF foretager vedrørende svig, korruption, hvidvaskning af penge og andre uregelmæssigheder, der påvirker De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, inden for selve Europol.
 - Den indebærer også, at forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på sådanne undersøgelser, blandet andet skal den tilsynsførende føre tilsyn med, hvordan OLAF anvender sine beføjelser.
46. Bestemmelsen omfatter imidlertid ikke og bør heller ikke omfatte undersøgelser af uregelmæssigheder uden for Europol, som data, der er behandlet af Europol, kan kaste yderligere lys over. Bestemmelserne om udveksling af oplysninger, herunder personoplysninger, jf. artikel 22, stk. 3, vil være tilstrækkelige i sådanne tilfælde. Den tilsynsførende henstiller, at anvendelsesområdet for artikel 48 i forslaget præciseres med hensyn til dette.

V. HVORDAN EUROPOL KAN BRINGES PÅ LINJE MED DEN EUROPÆISKE UNIONS ØVRIGE ORGANER, DER ER OPRETTET UNDER EF-TRAKTATEN**Europol's ansatte**

47. Europol's ansatte bliver omfattet af vedtægten. Hvis der behandles oplysninger vedrørende ansatte ved Europol, bør såvel de materielle regler som reglerne om tilsyn i forordning (EF) nr. 45/2001 finde anvendelse af hensyn til ensartethed og ikke-forskelsbehandling. Forslaget's betragtning 12 omhandler forordningens anvendelse på behandlingen af personoplysninger, herunder personoplysninger om Europol's ansatte. Efter den tilsynsførendes opfattelse er det ikke tilstrækkeligt at præcisere dette spørgsmål i betragtningerne. Betragtningerne i en fællesskabsretsakt er ikke bindende og bør ikke indeholde normative bestemmelser⁽⁴⁾. For helt at sikre anvendelsen af forordning (EF) nr. 45/2001 bør der indsættes et stykke i selve afgørelsens tekst, f.eks. i artikel 38, om, at forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på behandling af personoplysninger om Europol's ansatte.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1).

⁽³⁾ Jf. forordningens artikel 1, stk. 3 og artikel 4, stk. 2.

⁽⁴⁾ Se f.eks. den interinstitutionelle overenskomst af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse (EFT C 73 af 17.3.1999, s. 1), retningslinje 10.

Tilsyn med Europol's behandling af oplysninger

48. Forslaget tager ikke sigte på nogen grundlæggende ændring af tilsynsordningen for Europol, hvor den fælles kontrolinstans spiller en central rolle. I henhold til den foreslåede retlige ramme oprettes kontrolinstansen efter forslagens artikel 33. Imidlertid vil nogle af ændringerne i Europol's status og aktiviteter føre til, at den tilsynsførende kun inddrages i begrænset omfang, bortset fra opgaverne vedrørende Europol's ansatte. Det fastsættes derfor i forslagens artikel 33, stk. 6, at den fælles kontrolinstans skal samarbejde med den tilsynsførende og andre kontrolinstanser. Denne bestemmelse svarer til bestemmelsen om, at den tilsynsførende i henhold til artikel 46, litra f), nr. ii), i forordning (EF) nr. 45/2001 har til opgave at samarbejde med den fælles kontrolinstans. Den tilsynsførende hilser denne bestemmelse velkommen som et nyttigt instrument til at fremme en ensartet tilgang til datatilsyn i hele EU, uanset hvilken søjle der er tale om.
49. Som allerede nævnt indeholder det foreliggende forslag ikke nogen grundlæggende ændring af tilsynsordningen. Forslaget indgår imidlertid i en bredere sammenhæng, der muligvis nødvendiggør mere grundlæggende overvejelser om den fremtidige ordning for tilsyn med Europol. Der kan nævnes to specifikke tiltag. For det første opstiller artikel 44-47 i forordning (EF) nr. 1987/2006 ⁽¹⁾ en ny struktur for tilsynet med SIS II. For det andet har det tyske formandskab i forbindelse med Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager oplyst, at det overvejer en ny struktur for tilsynet med de europæiske informationssystemer under tredje søjle, herunder Europol.
50. Ifølge den tilsynsførende er denne udtalelse ikke den rette lejlighed til at drøfte grundlæggende ændringer i tilsynsordningen. Tilsynsordningen for SIS II som et netværkssystem er baseret inden for første søjle og ville ikke være hensigtsmæssig for Europol som et organ inden for tredje søjle, der indebærer begrænsede beføjelser for Fællesskabets institutioner, især Kommissionen og Domstolen. I mangel af sikkerhedsforanstaltningerne under tredje søjle vil der stadig være behov for en særlig tilsynsordning. For eksempel handler artikel 31 om klager fra enkeltpersoner. Desuden er tankerne om en ny struktur for tilsynet med europæiske informationssystemer som bebudet af det tyske formandskab fortsat på et meget tidligt stadium. Endelig fungerer den nuværende ordning godt.
51. Den tilsynsførende vil derfor koncentrere sine bemærkninger om sin rolle i forbindelse med udveksling af personoplysninger mellem Europol og andre organer på EU-plan. Bestemmelserne vedrørende denne udveksling er et vigtigt nyt element i forslaget. Artikel 22, stk. 1, nævner Frontex,

Den Europæiske Centralbank, EONN ⁽²⁾ samt OLAF. Alle disse organer falder inden for den tilsynsførendes tilsynsområde. Artikel 22, stk. 2, fastsætter, at Europol kan indgå samarbejdsaftaler med disse instanser, der kan omfatte udveksling af personoplysninger. For så vidt angår Olaf kan denne udveksling endog ske uden samarbejdsaftaler (Artikel 22, stk. 3). Artikel 48 i forslaget — som drøftes i punkt 45 og 46 — er også relevant i den henseende.

52. Det bør sikres, at den tilsynsførende kan udøve de beføjelser, der tillægges ham i forordning (EF) nr. 45/2001, med hensyn til oplysninger, der er videregivet af fællesskabsorganer. Dette er endnu vigtigere i tilfælde af videregivelse af personoplysninger, hvor Europol vil blive betragtet som et fællesskabsorgan i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 45/2001 som tidligere foreslået. Dette gør det tætte samarbejde med den fælles kontrolinstans i henhold til artikel 33 endnu vigtigere.
53. Den tilsynsførende har to yderligere henstillinger at fremsætte med hensyn til den registreredes rettigheder i forbindelse med disse oplysninger:
- Artikel 30 i forslaget medfører, at den registrerede har ret til at rette eller slette fejlagtige oplysninger om ham. Artikel 30, stk. 2, forpligter medlemsstaterne til at rette eller slette disse oplysninger, hvis de har videregivet dem direkte til Europol. Der er behov for en tilsvarende bestemmelse vedrørende data videregivet af et fællesskabsorgan, som den tilsynsførende fører tilsyn med, for at sikre at Europol og dette fællesskabsorgan reagerer ens.
 - Artikel 32, stk. 2, vedrører en persons ret til at kontrollere, om en behandling er lovlig i tilfælde, hvor en medlemsstat har videregivet eller søgt i personoplysninger. Der er behov for en tilsvarende bestemmelse vedrørende oplysninger videregivet af et fællesskabsorgan, som den tilsynsførende fører tilsyn med.
54. På baggrund af ovennævnte betragtninger bør den tilsynsførende samarbejde tæt med den fælles kontrolinstans, i det mindste når aftalerne om udveksling af oplysninger med fællesskabsorganer på plads. Dette er et af de vigtigste områder, hvor de gensidige forpligtelser til at samarbejde vil blive indført.

Høring af databeskyttelsesmyndigheder

55. Artikel 10, stk. 3, bestemmer, at Rådet skal fastlægge betingelserne for oprettelsen af visse databehandlingssystemer inden for Europol. Den tilsynsførende anbefaler, at der tilføjes en pligt til at høre den tilsynsførende og den fælles kontrolinstans forud for vedtagelsen af sådanne bestemmelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II), EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.

⁽²⁾ Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug.

56. Artikel 22 vedrører Europols forbindelser med andre organer og agenturer med tilknytning til Det Europæiske Fællesskab og Den Europæiske Union. Det samarbejde, der nævnes i denne artikel, kan sikres gennem samarbejdsaftaler og kan vedrøre udveksling af personoplysninger. Derfor bør den tilsynsførende og den fælles kontrolinstans høres ved vedtagelsen af aftaler i henhold til artikel 22, for så vidt disse aftaler er relevante for beskyttelsen af personoplysninger, der behandles af fællesskabsinstitutioner og -organer. Den tilsynsførende anbefaler, at teksten til forslaget ændres i overensstemmelse hermed.
57. Artikel 25, stk. 2, fastsætter, at der skal fastlægges gennemførelsesbestemmelser for udvekslingerne med andre organer og agenturer med tilknytning til Det Europæiske Fællesskab og Den Europæiske Union. Den tilsynsførende anbefaler, at ikke blot den fælles kontrolinstans, men også den tilsynsførende høres forud for vedtagelsen af sådanne regler i overensstemmelse med den praksis under fællesskabslovgivningen, hvor fællesskabsorganer hører den tilsynsførende i henhold til artikel 28, stk. 1, i forordning (EF) nr. 45/2001.

Den databeskyttelsesansvarlige

58. Den tilsynsførende hilser artikel 27 velkommen, som indeholder en bestemmelse om en databeskyttelsesansvarlig, der bl.a. har til opgave på uafhængig vis at sikre, at bestemmelserne om behandling af personoplysninger overholdes på korrekt vis. Denne funktion er med succes blevet indført på fællesskabsplan ved forordning nr. (EF) 45/2001 inden for Fællesskabets institutioner og organer. Funktionen som databeskyttelsesansvarlig udøves også inden for Europol, hidtil dog uden et tilstrækkeligt retsgrundlag.
59. For at funktionen som databeskyttelsesansvarlig kan udøves med succes, er det væsentligt, at dennes uafhængighed sikres effektivt ved lov. Derfor indeholder forordning (EF) nr. 45/2001 flere bestemmelser til sikring af dette. Den databeskyttelsesansvarlige udpeges for en vis periode og kan kun afskediges under særlige omstændigheder. Han får stillet det nødvendige personale og budget til rådighed. Han må ikke modtage instrukser i udførelsen af sine opgaver.
60. Disse bestemmelser er desværre ikke med i det foreliggende forslag, undtagen bestemmelsen om modtagelse af instrukser. Den tilsynsførende anbefaler derfor stærkt, at garantiene vedrørende den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed medtages som f.eks. de særlige garantier vedrørende hans udpegelse og afskedigelse og hans uafhængighed af styrelsesrådet. Disse bestemmelser er nødvendige for at sikre den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed. Disse bestemmelser vil desuden bringe Europols databeskyttelsesansvarliges stilling mere i overensstemmelse med de databeskyttelsesansvarliges stilling inden for fællesskabsinstitutionerne. Endelig understreger den tilsynsførende, at artikel 27, stk. 5, i forslaget, der anmoder Europols styrelsesråd om at vedtage gennemførelsesbestemmelser om visse aspekter af den databeskyttelsesansvarliges funktion, ifølge sin natur ikke er egnet som garanti for den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed. Der må tænkes på, at der først og fremmest er behov for uafhængighed af Europols ledelse.
61. Der er endnu en årsag til at harmonisere bestemmelsen om den databeskyttelsesansvarlige i Rådets afgørelse med artikel 24 i forordning (EF) nr. 45/2001. Med hensyn til personoplysninger om Europols ansatte (se punkt 47) finder denne forordning anvendelse, hvilket betyder, at Europols databeskyttelsesansvarlige for så vidt angår disse spørgsmål henhører under denne forordning. Den databeskyttelsesansvarlige bør under alle omstændigheder udpeges i overensstemmelse med kravene i forordningen.
62. Den tilsynsførende anbefaler endvidere, at ordningen med forudgående kontrol som fastsat i artikel 27 i forordning nr. 45/2001 for fællesskabsorganer anvendes på Europol. Ordningen med forudgående kontrol har vist sig at være et effektivt instrument og spiller en væsentlig rolle i forbindelse med databeskyttelse inden for Fællesskabets institutioner og organer.
63. Endelig vil det være nyttigt for Europols databeskyttelsesansvarlige at deltage i det eksisterende netværk af databeskyttelsesansvarlige under første søjle, selv ud over den databeskyttelsesansvarliges aktiviteter vedrørende Europols ansatte. Dette vil yderligere sikre en tilgang til databeskyttelsesproblemer, der svarer til den tilgang, som følges af Fællesskabets organer, og vil være i fuld overensstemmelse med det mål, der er formuleret i forslaget 16. betragtning, nemlig samarbejde med de europæiske organer og agenturer og derved sikring af en passende databeskyttelse i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001. Den tilsynsførende anbefaler, at der tilføjes et punktum i forslaget 16. betragtning, hvori målet om denne fælles tilgang fastsættes. Dette punktum kan affattes således: »Den databeskyttelsesansvarlige samarbejder under udførelsen af sine opgaver med de databeskyttelsesansvarlige, der er udpeget i henhold til fællesskabsretten.«

VI. KONKLUSIONER

64. Den tilsynsførende forstår behovet for et nyt og mere fleksibelt retsgrundlag for Europol, men er særlig opmærksom på de væsentlige ændringer, gældende lovgivning om databeskyttelse og de stadig flere ligheder mellem Europol og fællesskabsorganerne.
65. Hvad angår de væsentlige ændringer anbefaler den tilsynsførende:
- at der indsættes særlige betingelser og begrænsninger i teksten til afgørelsen med hensyn til oplysninger og efterretninger fra private parter, bl.a. for at sikre oplysningernes korrekthed, da der er tale om personoplysninger, der er indsamlet i handelsøjemed i en kommerciel sammenhæng.

- at det sikres, at behandling af personoplysninger, hvis relevans endnu ikke er blevet vurderet, begrænses strengt til selve vurderingen af deres relevans. Disse data bør lagres i separate databaser, indtil det er fastslået, at de har relevans for en af Europol's specifikke opgaver, i højst 6 måneder.
 - med hensyn til kompatibilitet med andre databehandlingsystemer uden for Europol, at en række strenge betingelser og garantier skal være opfyldt, når der reelt sker en samkøring med en anden database.
 - at der indsættes garantier i forbindelse med adgang til oplysninger om personer, der (endnu) ikke har begået en strafbar handling. De garantier, Europol-konventionen giver, bør ikke svækkes.
 - at det sikres, at behovet for fortsat lagring af personoplysninger i forbindelse med personer tages op til fornyet overvejelse hvert år, og den fornyede gennemgang dokumenteres.
 - at elektronisk adgang til og søgning i data fra andre nationale og internationale informationssystemer kun tillades sag for sag og på strenge betingelser.
 - med hensyn til adgangsretten: at henvisningen til den nationale lovgivning i artikel 29, stk. 3, udgår og erstattes med harmoniserede bestemmelser om anvendelsesområde, indhold og procedure, helst i Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger eller om nødvendigt i Rådets afgørelse. Artikel 29, stk. 4, bør omformuleres og kun tillade nægtelse af adgang, »hvis denne nægtelse er nødvendig for«. Høringsordningen i artikel 29, stk. 5, bør udgå.
66. Den foreliggende rådsafgørelse bør ikke vedtages, før Rådet vedtager rammebestemmelser om databeskyttelse, der sikrer et passende databeskyttelsesniveau i overensstemmelse med de konklusioner, den tilsynsførende er fremkommet med i sine to udtalelser om Kommissionens forslag til Rådets rammeafgørelse. Der bør skelnes mellem data, der er baseret på opfattelser, og data, der bygger på fakta. Der bør sondres mellem oplysninger om forskellige personkategorier på grundlag af deres mulige indblanding i en strafbar handling.
67. Den tilsynsførende foreslår, at følgende stykke tilføjes i artikel 22: »Når fællesskabsinstitutioner eller -organer videregiver oplysninger, betragtes Europol som et fællesskabsorgan som omhandlet i artikel 7 i forordning (EF) nr. 45/2001«.
68. Artikel 48 i forslaget om undersøgelser, der foretages af Olaf, bør ikke omfatte undersøgelser af uregelmæssigheder uden for Europol, som data behandlet af Europol kan kaste yderligere lys på. Den tilsynsførende anbefaler, at anvendelsesområdet for artikel 48 i forslaget præciseres.
69. For helt at sikre anvendelsen af forordning (EF) nr. 45/2001 bør der indsættes et stykke i afgørelsens tekst om, at forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på behandling af personoplysninger om Europol's ansatte.
70. Anvendelsesområdet for to bestemmelser om de registreredes rettigheder (artikel 30, stk. 2, og artikel 32, stk. 2) bør udvides til data, der videregives af et fællesskabsorgan, som den tilsynsførende fører tilsyn med, for at sikre, at Europol og dette fællesskabsorgan reagerer på samme måde.
71. Artikel 10, stk. 3, artikel 22 og artikel 25, stk. 2, bør indeholde (mere præcise) bestemmelser om høring af databeskyttelsesmyndigheder.
72. Den tilsynsførende anbefaler stærkt, at garantierne vedrørende den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed medtages, som f.eks. de særlige garantier vedrørende hans udpegelse og afskedigelse og hans uafhængighed af styrelsesrådet, overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2007

Peter HUSTINX

*Den Europæiske Tilsynsførende for
Databeskyttelse*